

Беше пре петнаестак година симпатична реклама за једну врсту тоалет - папира са слоганом „Лакше се брише“. Пошто тај бренд гузобриса још постоји, предлагемо пословодству фабрике да размисли о новој рекламној кампањи која би у себе укључила највише законодавно тело ове земље, Скупштину Републике Србије у којој се прошле недеље током заседања по њој вијорио тоалет папир.

Међутим, пре него што разрадимо кампању да видимо како је тоалет-папир постао средство парламентарног „дијалога“ опозиције и власти и коју улогу може играти у даљем раду нашег највишег законодавног тела. Срећом, нисам био у земљи и у прилици да директно пратим ту санитарну расправу, па сам се посредно обавештавао о путевима тоалетних ролни од скупштинских тоалета до сале за седницу.

Колико сам успео да схватим поједини опозициони посланици, предвођени оним мангупом Ћутом Јовановићем су, уместо конфета и фанфара, прослављали избор Ане Брнабић за председницу Скупштине тако што су по скупштинској сали бацали тоалет папир.

Прилежним истражним тоалетским радњама председник СНС-а Милош Вучевић дошао је да закључка да је перформанс злих опозиционара, заправо, био атак на „институцију која представља све грађане“, на „грб и заставу државе“, на крају, закључује Вучевић, „они су бацили тоалет-папир и на Републику Србију“.

Остаје енигма, како се нико од напредњака није сетио да каже како је ово био и још један покушај атентата на председника Вучића, који, истина, није био лично присутан па му двослојни или трослојни листић није могао непосредно наудити, али, с обзиром, да је Вучић у свима њима, као што некад беше Тито у свима нама, то је посредно био атак и на њега. Идеална прилика да режимски таблоиди распале наслов типа: „Ћута тоалет папиром убио Вучића у Миленку Јованову“.

Међутим, господин Вучић, који је избегао директан сусрет с тоалет папиром, није могао да се не огласи, па је саопштио како је опозиција, срам их било, крала тоалет папир из скупштинских захода, уместо да га је о свом трошку донела од куће.

Свак краде оно што му је при руци и у складу са могућностима, господине председниче. Ови ваши краду изборе, намештају тендере, уграђују се у капиталне пројекте, извлаче новац из фондова а јадну опозицију допаде тоалет папир. Имајте мало разумевања.

Ипак, како не би долазило до тога да опозиционари скидају ролне по скупштинским тоалетима, потребно је тоалет папир уврстити у скупштинске материјале – мала је разлика – и уредно га распоредити по посланичким клубовима. Тако би уважени народни посланици на скупштинској благајни кад узимају дневнице, путне трошкове, средства за одвојен живот (од народа) задуживали и одговарајући контингент тоалет папира. Ћути, дупло следовање.

А сад да се вратимо на кампању за ону „лакше се брише“ тоалет фирму, али и остале произвођаче овог санитарно-скупштинског материјала, којима предлагемо неколико

могућих праваца рекламних подухвата. За почетак, могли би бити главни медијски покровитељи телевизијских скупштинских преноса. Генерални спонзор једног заседања би, примера ради, могао бити „перфех“, другог „зева“, трећег „палома“...

Осим тога, могли би да направе специјалне врсте тоалет папира, неку врсту „лимитед едисион“ серије, у којој би могли да искористе живописне скупштинске ликове који би постали заштитни знак за одређени тоалет папир.

За оне који имају дијареју – најадекватнија ролна би била са ликом Марјана Ристичевића или Наташе Јовановић.

За оне који пате од затвора – стављати ликове из опозиције који се годинама, ко гладан на ср...е, натежу да скину ову власт. Несумњиво би хит била ролна на чијим листићима би била исписана чувена бројка „619“ која би асоцирала на актуелног скупштинског поету Драгана Ђиласа Диса.

Један котур би обавезно требало гравирати ликом новоизабране председнице скупштине и он би, у складу са њеним неслућеним способностима да буде све што се може бити – и министарка и председница владе и председница Скупштине – имао универзалну употребу. И тако редом..

А ако ћемо озбиљно, није тоалет папир пао с неба па у ребра и постао део скупштинске расправе. Радило се на томе годинама и кад сте на крају од скупштине направили септичку јаму, било је потпуно логично да се у одређеном тренутку ту нађе и тоалетни папир, као неизбежни мобилијар кад су сенкрупии у питању. Проблем је што се ви не можете обрисати тоалет папиром, ту мора да ради шмиргла и то она најкрупнија.

Није тоалет папир тек тако постао део скупштинске расправе. Радило се на томе годинама и кад сте на крају од скупштине направили септичку јаму, било је потпуно логично да се у одређеном тренутку ту нађе и тоалетни папир.

(Нова.рс)

